

Udvalgets Behandling af denne Sag blandede sig Noget, som kunde kalbes politiske Hensyn. Villige kan jeg oplyse, at Udvalget arbejdede under hele Samlingen, efter at det var blevet nedsat, med al den Kraft, det kunde. Det holdt flittig en Række af Møder, og vedblev dermed til faa Dage før Samlingens Slutning. Jeg tror altsaa at kunne sige, at Udvalget har arbejdet flittig, og at der i Udvalgets Arbejde ikke har blandet sig det allermindste politiske Hensyn hvoften i den ene eller i den anden Retning. Jeg beklager, at jeg ikke i dette Dieblit kan staae Udvalgets Protokol tilstede; jeg vilde da kunne oplyse, hvor mange Møder der er holdt; men der blev, som sagt flittig holdt Møde, og disse Møder fortattes lige til det Sidste af Samlingen. Jeg har fundet mig faa meget mere foranlediget til at fremkomme med disse Utringer, som der andetsteds, navnlig i en Artikel, som har staaet i Berlingske Tidende, er fremkommet, som det forekommer mig, en lignende Utdyning af, at politiske Hensyn skulde være hindrende for denne efter min Opfattelse i det Mindste meget vigtige Sags Fremme. Thi jeg ser i denne Sag det Spørgsmaal ligge for, om det ikke er muligt at forhjelpe en stor Del af den arbejdende Befolkning til en langt større og langt bedre Indtægtskilde, end den hidtil har kunnet drage af Fiskeriet, efter den Maade, paa hvilken det er drevet indtil nu. — Jeg vil kun tillige sige, at det, som forekom mig at være Marsagen til, at Sagen ikke blev fremmet, var den store Disjonants —, den store Uoverensstemmelse, der var med Hensyn til Dovedprinciperne, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Saltvandsfiskeriet; hvorvidt det forholder sig saaledes, at Saltvandsfiskeriet i Grunden i det Mindste overfor Menneskenes Anstrengelser er en uudtømmelig Rigdomskilde, eller man maa spare paa, hvor mange Fisk man tager, for at der kan blive nogle til Fremtiden. Efter den Mening, jeg har kunnet danne mig, er Spørgsmaalet ikke engang endnu klarere end videnskabelig Vet, og det var det, som fortrinnsvis gjorde sig gjældende ogsaa i Udvalget, og som Videnskaben nok endnu ikke yder Midler til at klare, det var det, som bevirkede, at Udvalget ikke blev færdigt med sit Arbejde.

Formanden (Krabbe): Jeg skal blot indstyre den Bemærkning, at det hidt berørte Thema egentlig ligger udenfor Forhandlingens; men i Betragtning af, at der var givet nogen Anledning dertil, har jeg ikke villet standse den ærede Taler.

Klein: Nagtet det forekommer mig, at det ikke kan være af stor praktisk Interesse for Diebliffet at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt man bør lade de to omtalte Lovforslag følges ad eller adskille dem, idet det jo er sandsyn-

ligt, at det vilde være, jeg havde nær sagt lige unyttigt, om man lader dem følges ad eller tager dem for hver for sig i dette Dieblit, og idet der vel er al mulig Sandsynlighed for, at, om ikke begge Lovforslag ere færdige til Forelæggelse i dette Dieblit, ville de kunne blive det, inden der praktisk bliver Spørgsmaal, at det kan nytte noget at bringe dem frem til Forhandling, har jeg dog troet, at det kunde være rigtigt at sige et Par Ord med Hensyn til, hvad der i denne Anledning er fremkommet fra forskjellige Sider. Der er nemlig sagt Ting, som jeg for mit Bedkommende nødig vil lade staa hen uimodsagte. Naar der da først spørges om, hvorvidt de paagjældende to Lovforslag skulle følges ad eller ei, saa forekommer det mig at være saare vanskeligt at have nogen bestemt Mening derom, naar man ikke er fuldt paa det Rene med, hvad der vil blive af Indholdet af de to forskjellige Lovforslag, og jeg veed ikke, hvorvidt ærede Medlemmer ere i Stand til i det Hele at gjøre sig det klart i dette Dieblit, hvad der skulde henvises til det ene, og hvad der skulde henvises til det andet af disse Lovforslag; det forekommer mig meget mere, at der er fremkommet Udfilligt, der tyder paa, at Opfattelsen af, hvad der skal være Gjenstanden for de paagjældende Lovforslag, ikke just er aldeles klar og koncis. Det er ganske vist — saaledes som jeg forestiller mig Sagen — en væsentlig Ting ved de tilkommende Lovarbejder at træffe Foranstaltninger til at forhindre det Misbrug, at usdygtige Skibe faae Lov til at stikke i Søen; men om dette end er en væsentlig Del af det hele Arbejde, er det dog kun en Del, og naar Alt kommer til Alt, den Del af Arbejdet, som maaske vil vække de mindste Banfeligheder i alt Fald for Lovkoncipiernes Bedkommende. Det er jo Meningen, at de Foranstaltninger, der skulle træffes, ogsaa om muligt skulle yde Bærn mod Spulykker, skrivende sig fra andre Marsager, navnlig Bærn imod Spulykker, der ere hidkaldte af Mangel paa tilbørlig Opmærksomhed eller Mangel paa tilbørlig Sagkundskab og Dgthighed hos de paagjældende Førelere, Under- eller Overtørelere, Styrmand eller Skipper og vel ogsaa fra Mandflabets Side ombord. I begge Relationer tænker jeg mig, at der kan blive Spørgsmaal om Nødvendigheden af at indføre færegne Autoriteter eller Myndigheder til at skjønne om de Spørgsmaal, der i denne Anledning maatte komme frem. Hvorvidt nu de forskjellige Myndigheder, man saaledes vil staae til Bete, skulle være særskilte i de forskjellige Retninger, eller de samme Myndigheder maaske skulle optræde for begge Underførelers og Overtørelers Bedkommende, veed jeg ikke, og jeg veed ikke, om de Herrer, der have talt om denne Sag, overhovedet have gjort sig disse Spørgsmaal klare. En af de største Banfeligheder ved at bringe den — som jeg for Røstheds Skyld vil kalde det — Nimsjollste